

Vesnický chasník

Vojta Kidák Tomáško

Jsem poslední z těch, co dávali všanc, duši i tvář a měli svůj glanc,
jsem vesnický chasník co chránil svůj klid a bláhově věřil hůř
nemůže být.

Řekli mi pojď je čas změnit svět, ztracené sny k nám připlují
zpět.
Tak jsem se sbalil a uvěřil rád, že pod novou fanglí vrátí se ř
ád.

R: Palce mi koukají z rozbitých bot, prošel jsem hory i nej
eden brod,
jsem plný šrámů a bolavých ran, ale za co se peru už si
nevzpomínám.

Zima je dlouhá a v létě ten hic, zas někdo buší do okenic,
abych řek' pravdu už je mi to fuk, zlomil jsem šípy a zahodil l
uk.

Teď tady leží víra a čest a malý anděl co stál u mých cest,
řeka má barvu jak rezavý pluh a v maskáčích z kvérem jde po neb
i Bůh.